

Quant me plau aquella estona
que passem assentadets,
cada día, sobre 'l marge
que hi ha prop d' aquell torrent.

J. C. MONTANÉ.

Lo Castell de la Roca

Ab aquest titol s' estrená lo diumenge passat en lo *Cassino* un drama en 4 actes original de D. Antón Novellas.

La acció passa en la Roca y allá en lo sigle XII. Roger, jove que habita en los encontorns d' eix poble, sentint amor per Dolsa, neta de Galcerán (lo compte de la fortaleza), procura ab tots los medis entrar en lo castell, mes al lograrho 's troba ab la oposició del patje Erasme, que enamorat també de Dolsa y enterat de la passió de 'n Roger, mana castigarlo. Al enterarse lo compte, del castich injust que ha sigut víctima aquest jove, y algo descontent del procedir de son patje, lo destitueix, y nombra en son lloch á Roger.

Aixís las cosas, y quan ja 'n Roger tenia seu l' amor de Dolsa; arriba en lo castell lo compte Arnau, parent de Galcerán y pretendent també de sa neta, mes 's troba desenganyat al declararli sa passió. Mes tart pert tambe, per son mal comportament l' apoyo del Sr. de la Roca; y veyentse arruinat, y convenientli son casament ab la heredera del castell, entra ab amistat ab l' Erasme, que ab lo fi de de venjarse d' en Roger, penetra en lo castell disfressat de metje, y logra captarse las simpatías del compte Galcerán. Posats d' acort l' Erasme y lo compte Arnau, envenenan á Galcerán, obligan á Dolsa á casarse ab l' Arnau, y tancan dintre una mina al desgraciat Roger.

L' atraparse al cap de poch temps á Dolsa en la presó de Roger, es condemnat aquest á mort per ordre del compte.

Després de verificada la sentència presenta 's en escena Amaltrudis, fingida avia de Roger, que descubreix al compte que Roger era fill d' ell d' una unió sacrílega que habia tingut anys endarrera ab una monja del monastir de San Joan de las Abadesas.

Al veurers donchs lo compte Arnau agobiat per

tantas desgracias, dona fi á sa vida tirantse per una finestra, á baix del castell.

Aquest es á grans rasgos l' argument del drama; que á mes de ser algo pobre de llenguatge, si nota en ell algun defecte que 'l desllueix d' una manera molt marcada. Un d' ells es lo desenvoluparse algunas escenas massa precipitadas no preparant l' ánim del espectador y quitant ab aixó molts cops d' efecte, per cert molt necesaris en lo teatro. Á mes d' aixó hi ha algun personatge que no está á l' altura que l' hi correspon, resultant que aquella corrent de simpatía ú odi que naix entre 'l publich y 'ls actors, aquí no s' hi trova, per no estar com hem dit en moltes situacions prou en caràcter alguns dels personatjes mes importants de l' obra.

Habem de manifestar també que l' acabar lo drama ab lo cant aquell que 's sent venir de fora la escena, es una cosa ja molt passada, siguent avuy mes cansonera que agradable.

Deixant apart aixó, lo drama fou ben rebút siguent l' autor cridat á las taulas en los finals del segon y quart acte, y veyentse en aquest ultim obsequiat per alguns socis del *Cassino* ab coronas, un pergamí ple de firmas dels mateixos y un cuadro al oli pintat pel reputat artista lo Sr. Fradera.

En la interpretació 's distingiren d' una manera notable los Srs. Morera, Tressols y Barbosa; y d' un modo secundari los demes, habentni algun entre ells que deixá molt que desitjar.

P. Q.

La Sort.

Sense sort ja pots ben fer
Tan si n' ets pobre com rich
Tan si n' ets gran com si xich
Per mes que tinguis diner.;

Tos negocis sempre mal
Anirán de día en día
Sí no tens la sort per guía
Quedarás sense cap ral.

Veuréu com lo rich burgés
Que te duros á trompóns
Quedarse sens pantalóns
Ab quinze días no més.